

Jørgen Leth og morgens mørke

”Når jeg står op om morgen, så kan jeg ikke se formålet med livet. Og det er hver dag. Hver dag.” Sådan siger Jørgen Leth i en samtale for nylig over et glas vin i karnappen i en hjørnelejlighed på Frederiksberg. Videre siger han: ”Så overvinder jeg det så ved den sanselige beskæftigelse at drikke en kop kaffe, læse en avis, og så er jeg tilbage i sporet. Men inden da er det mørkt” (citeret efter Pernille Østrem)

Er det noget, vi også kender til? Denne følelse af mørke i sjælen, meningsløshed, død? Kan det nu betale sig at stå op? Endnu en dag! Hvad skal det til for?

Vi kender den følelse

Jeg gætter på mange af os kender følelsen i større eller mindre grad: Vi skal dø. Jeg skal dø. Alting skal tages fra os. Og til sidst skal vi endog tages fra os selv. Døden kaster sin skygge over vores hjerter med helt sorte eller mere grålige toner. Det er virkelig meget hårdt at være menneske på de vilkår.

Jeg tror, at en hel del af de sorger og besværligheder, vi har i livet, har sine rødder i vores angst for døden og det tab, der ligger indbygget i den. De planer vi lægger for fremtiden, den sundhed vi til tider meget usundt er uendeligt optaget af og den bekræftelse vi af alle kræfter prøver at få i et forsøg på at holde fast i, at det hele ikke er meningsløst. Alt sammen

går det ud på at holde dødens mørke på afstand.

Lyset bag mørket

Derfor er sorgen over, at vi skal dø da også positivt betragtet en uendelig trang til at være i live, en uendelig trang til at være elsket. En stræben efter liv, kærlighed og mening hver eneste dag.

Når hver morgen begynder med mørke, så må vi kæmpe os til lyset gennem kaffen, avisen og sanseligheden. Og hvis vi vil, har vi den kristne livslydning at holde fast i. Den lover os, at sorgen over døden skal blive taget fra os. Simpelthen fordi vi ikke falder ud af Guds kærlighed ved at dø.

Intet kan skille os fra Gud.

For os er døden virkelig og endegyldig. For Gud er døden kun en søvn, en blund, som at lukke øjnene et øjeblik, og så skal vi være hos Gud. Efter mørket, angsten, så er vi tilbage i sporet.

Annette Vinter Hedensted, Hospitalspræst Horsens og Hospicepræst Brædstrup

